

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2008

Nr 868—872

INNEHÅLL

Nr		Sidan
868	Lag om statsborgen för återbetalning av aravalån	2705
869	Lag om ändring av aravabegränsningslagen	2710
870	Lag om ändring av 45 och 50 b § i lagen om bostadsrättsbostäder	2712
871	Finansministeriets förordning om magistrater som sköter om konsumentrådgivning	2714
872	Utrikesministeriets förordning om avgifter för utrikesförvaltningens prestationer	2715

Nr 868

Lag

om statsborgen för återbetalning av aravalån

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde och godkännandefullmakt

I denna lag föreskrivs om statsborgen till kreditinstitut, försäkringsbolag, pensionsanstalter eller kommuner för lån som används för återbetalning av aravalån till staten.

Lån kan godkännas som borgenslån inom ramen för den fullmakt att godkänna lån som fastställts i statsbudgeten.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *aravalån* ett lån som har beviljats för byggande, anskaffning eller ombyggnad av

ett hyres- eller bostadsrättshus eller en hyres- eller bostadsrättsbostad med stöd av 1953 års lag om bostadsproduktion (488/1953), 1966 års lag om bostadsproduktion (247/1966), lagen om grundförbättring av bostäder (34/1979) eller aravalagen (1189/1993),

2) *låneobjekt* en av Statskontoret godkänd helhet bestående av ett eller flera hus eller en eller flera bostäder, som det äldsta obetalda aravalånet gäller,

3) *borgenslån* ett lån som staten bär borgensansvar för enligt denna lag,

4) *aravalån som ska återbetalas* ett eller flera aravalån som beviljats för samma låneobjekt, och för vars återbetalning till staten borgenslånet används,

5) *lånebeviljare* ett kreditinstitut, ett försäkringsbolag, en pensionsanstalt eller en kommun som beviljar ett borgenslån,

6) *låntagare* det samfund som ansvarar för återbetalningen av aravalånet till staten.

3 §

Godkännande och användning av borgenslån

Statskontoret beslutar om godkännande av ett lån som borgenslån. Ett lån som beviljats en låntagare kan godkännas som borgenslån, om Statskontoret bedömer att låntagaren har tillräckliga förutsättningar att återbetala lånet. Vid bedömningen av tillräckliga förutsättningar beaktas ägarens betalningsförmåga, yrkeskunskap och tidigare verksamhet, var objektet är beläget och andra motsvarande faktorer.

Som borgenslån godkänns inte ett lån som används för återbetalning av aravalån till staten i enlighet med 16 § 5 mom., 16 a § 3 mom. 3 punkten eller 17 § 2 mom. i aravabegränsningslagen (1190/1993).

Låntagaren ska använda borgenslånet till att i en post betala tillbaka hela det aravalån som ska återbetalas till staten.

4 §

Borgenslånets storlek

Ett lån som godkänns som borgenslån får uppgå till högst det återstående kapitalet på det aravalån som ska återbetalas. Om flera aravalån återbetalas med samma borgenslån, får borgenslånet uppgå till högst det sammanräknade kapitalet på aravalånen. Statsborgen omfattar hela det lån som beviljas.

5 §

Allmänna villkor för borgenslån

Lånevillkoren, räntan och övriga kostnader som lånebeviljaren tar ut för ett lån som godkänns som borgenslån ska vara skäligen jämfört med lånevillkoren, räntan och övriga kostnader för lån som allmänt beviljas för motsvarande ändamål.

Endast lån i euro kan godkännas som borgenslån.

6 §

Säkerhet

Ett borgenslån ska ha en av Statskontoret godkänd inteckningssäkerhet med bättre förmånsrätt än låntagarens andra lån eller någon annan av Statskontoret godkänd säkerhet, om inte låntagaren är en kommun eller en samkommun. För att säkerheter ska kunna användas på nytt med bättre förmånsrätt än för borgenslånet krävs Statskontorets tillstånd.

Ett objekt för vilket borgenslån beviljats ska vara tillräckligt försäkrat.

7 §

Borgensavgift

I samband med att lånet lyfts tar lånebeviljaren för statens räkning ut en borgensavgift av låntagaren. Borgensavgiften är 0,5 procent av det beviljade borgenslånets kapital.

Borgensavgiften betalas till Statskontoret, som intäktsför den i statens bostadsfond.

8 §

Borgenstid

Borgenstiden är högst tio år utöver den återstående lånetiden för det aravalån som ska återbetalas. Lånetiden för aravalån som amorteras i form av annuiteter och som inte har en fast lånetid uppgår till 40 år från det att aravalånet eller dess första post lyftes.

Om flera aravalån återbetalas med ett borgenslån, fastställs borgenstiden enligt det aravalån vars återstående kapital är störst.

Om låntagaren under borgenstiden enligt 1 mom. återbetalar borgenslånet med ett nytt lån, kan Statskontoret godkänna även det nya lånet som borgenslån, om det uppfyller villkoren enligt 5 §. Borgenstiden kvarstår då i enlighet med 1 mom.

Om det objekt för vilket borgenslån beviljats övergår till en annan ägare under borgenstiden, förblir borgen i kraft endast om Statskontoret godkänner den nya ägaren i enlighet med 3 § 1 mom. och den nya ägaren övertar ansvaret för borgenslånet och alla låntagarens skyldigheter som enligt denna lag hänförs till det.

9 §

Användning av hyresbostäder under borgens-
tiden

Ett hyreshus eller en hyresbostad för vars byggande, anskaffning eller ombyggnad det aravalån som ska återbetalas har beviljats ska under borgens tiden användas som hyresbostad även efter det att begränsningstiden enligt 3 § i aravabegränsningslagen har löpt ut.

10 §

Borgensersättning

Staten ansvarar för en lånebeviljares slutliga förluster, om förlusterna beror på gäldenärens insolvens, till den del de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker de på lånet obetalda

1) amorteringar, räntor och andra avgifter som har förfallit till betalning under borgens tiden enligt 8 §, och

2) dröjsmålsräntor till högst det belopp som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) och som avser de poster som nämns i 1 punkten, tills lånebeviljaren får betalning för sina fordringar.

11 §

Betalning av borgensersättning

Statskontoret betalar av statens medel borgensersättning enligt 10 § till lånebeviljaren, när lånebeviljarens slutliga förlust har klarlagts efter det att gäldenärens och en eventuell annan borgensmans insolvens har konstaterats och den egendom som utgör säkerhet har sålts. Försäljning av säkerhet förutsätts inte om gäldenären vid ett saneringsförfarande som avses i lagen om företagssanering (47/1993) får behålla den egendom som utgör säkerhet.

Om lånebeviljaren, efter det att borgensersättning har betalats, lyckas driva in sådana amorteringar, räntor eller andra avgifter som låntagaren inte har betalat, ska lånebeviljaren redovisa de indrivna medlen till Statskontoret. Statskontoret intäktför medlen i statens bostadsfond.

Om lånebeviljaren inte har iakttagit lag eller god bank- och indrivningssed vid beviljandet av borgenslånet eller skötseln av borgenslånet eller dess säkerheter och förfarandet har kränkt borgensmannens fördel, kan Statskontoret besluta att borgensersättningen delvis lämnas obetald. Om lånebeviljarens försummelse har varit grov kan borgensersättningen helt lämnas obetald.

12 §

Regressrätt

Statskontoret har, om inte något annat följer av 2 mom. eller någon annan lag, rätt att hos låntagaren återkräva borgensersättning som betalats till lånebeviljaren jämte dröjsmålsränta enligt 4 § 1 mom. i räntelagen. Dröjsmålsräntan räknas från den tidpunkt då borgensersättningen har betalats till lånebeviljaren.

Statskontoret kan på ansökan av låntagaren besluta att borgensersättning som betalats till lånebeviljaren helt eller delvis inte återkrävs, om återkrav är oskäligt med beaktande av låntagarens övriga åtaganden eller de orsaker som lett till att borgensansvaret realiserats.

Statskontoret ska intäktsföra borgensersättningen jämte ränta i statens bostadsfond.

13 §

Tillsyn och skyldighet att lämna uppgifter

Statskontoret övervakar att lånebeviljaren och låntagaren handlar i enlighet med denna lag. Statskontoret och lånebeviljaren ska se till att lånebeloppet används till betalning av det aravalån som ska återbetalas.

Lånebeviljaren ska underrätta Statskontoret, i enlighet med de anvisningar som det meddelat, om lån, lånevillkoren och eventuella ändringar i dem, återbetalning av borgenslån samt om låntagarens dröjsmål med betalningen och indrivningsåtgärder som detta orsakar.

Lånebeviljaren och låntagaren är utan hinder av tystnadsplikten skyldiga att lämna Statskontoret de uppgifter som det anser vara nödvändiga för tillsynen över efterlevnaden av denna lag.

14 §

Lånebeviljarens övriga skyldigheter

För att borgen enligt denna lag ska vara i kraft krävs att lånebeviljaren sköter borgenslånet och säkerheterna för lånet i enlighet med denna lag samt med iakttagande av god bank- och indrivningssed.

Lånebeviljaren är skyldig att bevaka statens intressen, om egendom som utgör säkerhet för borgenslånet förvandlas till pengar vid exekutiv auktion eller konkursförfarande. Ackord eller andra därmed jämförbara arrangemang eller frivilligt förvandlande till pengar av egendom som utgör säkerhet för borgenslånet får, om det sker på ett sätt som äventyrar återkravet av lånet, göras endast med Statskontorets samtycke.

15 §

Påföljdsavgift

Statskontoret kan påföra låntagaren en påföljdsavgift, om låntagaren

1) i samband med ansökan om borgenslånet har gett Statskontoret eller lånebeviljaren väsentligt felaktiga eller vilseledande uppgifter eller hemlighållit omständigheter som väsentligt inverkar på godkännandet av borgenslånet,

2) har gett Statskontoret väsentligt felaktiga eller vilseledande uppgifter eller vägrat ge Statskontoret de uppgifter som Statskontoret begärt i samband med utförande av tillsyn enligt 13 §,

3) inte har iakttagit 3 § 3 mom., 6 § 2 mom. eller 9 §, eller

4) under borgenstiden inte har iakttagit 4 a—4 c eller 7—9 § i aravabegränsningslagen under deras tillämpningstid enligt aravabegränsningslagen i fråga om det hus eller den bostad som det aravalån som ska återbetalas gäller.

Påföljdsavgiften är en procent av det beviljade borgenslånets storlek enligt 4 §, justerad med byggnadskostnadsindex. Påföljdsavgift tas ut för varje sådan kalendermånad under vilken låntagaren har handlat enligt 1 mom. eller inte har rättat felaktiga eller vilseledande uppgifter som avses i 1 mom. 1 eller 2

punkten. Statskontoret kan sänka påföljdsavgiften, om den annars skulle bli oskälig.

Statskontoret ska påföra påföljdsavgiften inom två år från det att det fått kännedom om handlande som avses i 1 mom., dock senast 20 år efter det att det felaktiga agerandet avslutats. Påföljdsavgiften betalas till Statskontoret som intäktsför den i statens bostadsfond.

Statskontoret får påföra en ny ägare som avses i 8 § 4 mom. en påföljdsavgift för en tidigare ägares handlande enligt 1 mom. endast om den nya ägaren vid överlåtelsepunkten känt till eller borde ha känt till handlandet.

16 §

Ändringssökande

Rättelse i ett beslut som Statskontoret har fattat med stöd av denna lag får sökas skriftligen inom 14 dagar från delfäendet. Rättelseyrkandet ska lämnas till Statskontoret, som ska behandla det i brådskande ordning.

I ett beslut som Statskontoret fattat med anledning av ett rättelseyrkande får ändring inte sökas genom besvär, då beslutet gäller ett beslut som Statskontoret fattat med stöd av 3 § 1 mom. I andra beslut som Statskontoret fattat med anledning av ett rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I förvaltningsdomstolens beslut som gäller fastställande av påföljdsavgift eller försumelse att betala borgensersättning får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. I övrigt får ändring i förvaltningsdomstolens beslut sökas genom besvär, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

17 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om förfarandet vid ansökan, godkännande, tillsyn och lämnande av uppgifter vad gäller borgenslån samt om uttag av påföljdsavgift utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

18 §

Ikraftträdande

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

Nr 869

Lag

om ändring av aravabegränsningslagen

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i aravabegränsningslagen av den 17 december 1993 (1190/1993) 5 §, 16 § 5 mom. och 17 § 2 mom., sådana de lyder i lag 1019/2005, som följer:

5 §

Ändring av användningsändamålet

Kommunen kan av särskilda skäl bevilja tillstånd att använda en bostad för något annat ändamål än boende, när tillståndet gäller ett litet antal bostäder. Tillstånd kan beviljas oberoende av den återstående lägenhetsytan i bostäderna i byggnaden eller byggnadskomplexet. Kommunen ska innan användningsändamålet ändras göra anmälan om tillståndet till Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet, som kan bestämma att en så stor del av det statliga bostadslånet eller aravalånet som motsvarar den bostad som avses i tillståndet ska återbetalas eller bestämma att staten befrias från den statsborgen för bostaden om vilken föreskrivs i lagen om statsborgen för återbetalning av aravalån (868/2008). Det får inte bestämmas att lånet ska återbetalas eller att staten ska befrias från borgensansvaret, om bostadsutrymmen ändras till gemensamma lokaliteter för de boende eller så att de används för något annat ändamål som förbättrar boendeförhållandena för de boende.

RP 136/2008
MiUB 8/2008
RSv 134/2008

16 §

Befrielse från begränsningar

En förutsättning för befrielse från begränsningarna är att det statliga bostadslånet eller aravalånet återbetalas helt och hållet eller att staten befrias från borgensansvaret enligt lagen om statsborgen för återbetalning av aravalån i fråga om den bostad eller det hus som befrias från begränsningarna, om inte något annat följer av 16 a §. Har en lånefordran inte kunnat säkerställas vid indrivning i exekutiv väg, är ett villkor för befrielse från begränsningarna dock inte att en sådan fordran betalas eller att staten befrias från borgensansvaret.

17 §

Rivning

Tillstånd till rivning kan ges på det villkor att det statliga bostadslånet eller aravalånet i

sin helhet återbetalas eller att staten befrias från borgensansvaret enligt lagen om statsborgen för återbetalning av aravalån i fråga om det hus eller den bostad som ska rivas, om det inte är fråga om en fordran enligt 16 §

5 mom. eller om inte något annat följer av 17 a §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

Nr 870

L a g**om ändring av 45 och 50 b § i lagen om bostadsrättsbostäder**

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juli 1990 om bostadsrättsbostäder (650/1990) 45 § 2 mom. och 50 b § 2 mom. sådana de lyder, 45 § 2 mom. i lag 1195/1993 och 50 b § 2 mom. i lag 1210/2005, som följer:

45 §

Användningen av bostadslägenheterna i ett bostadsrättshus

Kommunen kan av särskilda skäl bevilja tillstånd till att en bostadslägenhet används för något annat ändamål än boende, när tillståndet gäller endast en liten del av samtliga bostadslägenheter i huset. Kommunen ska innan användningsändamålet ändras göra anmälan om tillståndet till Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet, som kan bestämma att en så stor del av det statliga bostadslånet eller aravalånet som motsvarar den lägenhet som avses i tillståndet ska återbetalas eller bestämma att staten befrias från den statsborgen för lägenheten om vilken föreskrivs i lagen om statsborgen för återbetalning av aravalån (868/2008). Det får inte bestämmas att lånet ska återbetalas eller att staten ska befrias från borgensansvaret, om bostadsutrymmen ändras till gemensamma lokaler för de boende eller så att de används för något annat ändamål som förbättrar boendeförhållandena för de boende.

50 b §

Befrielse från begränsningar

För befrielse från begränsningarna förutsetts dessutom att åtgärden främjar en fungerande bostadsmarknad på området i fråga eller förebygger att bostäder blir stående tomma samt ekonomiska förluster till följd av det, och att

1) det statliga bostadslånet eller aravalånet eller den andel av ett sådant lån som avser det hus som befrielsen gäller återbetalas helt och hållet, dock inte i de fall då lånefordran inte har kunnat säkerställas vid indrivning i exekutiv väg,

2) ett lån som godkänts som räntestödslån eller den andel av ett sådant lån som avser det hus som befrielsen gäller återbetalas inklusive de eventuella ersättningarna för förtida återbetalning av lånet samt andra kostnader eller att det lånebelopp som berättigar till räntestöd minskas med en del som motsvarar det hus som befrielsen avses gälla och att lånegivaren dessutom befriar staten från det borgensansvar för lånet som avser det hus som befrielsen avses gälla, eller

Nr 871

**Finansministeriets förordning
om magistrater som sköter om konsumentrådgivning**

Given i Helsingfors den 11 december 2008

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § i lagen av den 5 december 2008 om konsumentrådgivning (800/2008):

1 §

Magistrater som i enlighet med 1 § i lagen om konsumentrådgivning sköter om konsumentrådgivning är

- 1) magistraten i Vanda
- 2) magistraten i Tavastehus
- 3) magistraten i Villmanstrand
- 4) magistraten i Åboregionen
- 5) magistraten i Satakunda
- 6) magistraten i Mellersta Finland
- 7) magistraten i Vasa
- 8) magistraten i Tammerfors
- 9) magistraten i Norra Savolax
- 10) magistraten i Norra Österbotten, och
- 11) magistraten i Lappland.

2 §

De tjänstemän och den assisterande perso-

nal, som tillhandahåller konsumentrådgivning är tjänstemän vid de i 1 § nämnda magistraterna. Magistraten kan på grund av regional tillgång på konsumentrådgivning eller ändamålsenligt ordnande av servicen förordna som konsumentrådgivningens tjänstemäns tjänsteställe även någon annan enhet eller något annat verksamhetsställe vid en annan magistrat.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 11 december 2008

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Regeringsråd Leena Lehtonen

Nr 872

Utrikesministeriets förordning om avgifter för utrikesförvaltningens prestationer

Given i Helsingfors den 16 december 2008

I enlighet med utrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994, 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), sådan den lyder i lag 495/2005, och 39 § i lagen om konsulära tjänster (498/1999):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om de avgifter som uppbärs för utrikesministeriets och beskickningarnas prestationer.

Denna förordning tillämpas på honorärkonsulat i fråga om deras offentlighetsrättsliga prestationer.

2 §

Avgiftsfria prestationer

Utrikesministeriet och beskickningarna utför följande prestationer avgiftsfritt, om inte annat följer av 2 mom.

1) tjänsteuppdrag som inte direkt gäller en enskild person eller ett enskilt företag eller en grupp som på annat sätt klart avgränsats,

2) åtgärder av handräckningstyp, vilka gäller en enskild person och vidtas i allmänt intresse,

3) åtgärder för skötsel av ett ärende för en person som fått rättshjälp enligt rättshjälplagen (257/2002),

4) nödvändiga tjänster enligt 12, 19, 20 och 22 § lagen om konsulära tjänster för dem som utomlands blivit nödställda eller anhållna, åtalade eller häktade samt smärre ekonomiskt bistånd,

5) åtgärder som hör till socialmyndigheternas verksamhetsområde och gäller faderskapsutredning, barnskydd, vårdnad om barn och underhållstrygghet för barn, bistånd gäl-

lande situationer där någon olovligen bemäktigat sig barn samt åtgärder som med stöd av internationella konventioner om indrivning av underhållsbidrag eller på basis av ömsesidighet är avgiftsfria,

6) exporttillstånd, exportintyg och intyg över att en vara blir i landet i fråga om produkter med dubbel användning,

7) förmedling av enskilda personers ansökningar och meddelanden till finska myndigheter när detta ankommer på beskickningarna,

8) förmedling av pensioner till utländska medborgare till följd av anställning inom utrikesförvaltningen samt förmedling av motsvarande prestationer som staten betalar,

9) ömsesidigt utbyte av upplysningar och utbildning, som anknyter till myndigheternas samarbete, samt andra ömsesidiga prestationer,

10) anskaffande eller sammanställande för statliga myndigheter av utredningar som gäller främmande staters lagstiftning,

11) information,

12) rådgivning och handledning som endast medför smärre kostnader,

13) informationsförmedling mellan Finland och andra stater eller internationella samfund,

14) utrikesministeriets bibliotekstjänst och utnyttjandet av forskarplatser, samt

15) utgivande av expedition, utdrag, kopia och betyg i samband med ett anställningsförhållande och andra liknande prestationer.

För eventuella nödvändiga särskilda kostnader uppbärs ersättning enligt 20 §.

I enlighet med internationell praxis eller på basis av ömsesidighet är följande prestationer avgiftsfria:

1) svar på främmande staters förfrågningar om finsk lagstiftning,

2) delgivning i Finland av rättegångshandlingar eller andra handlingar som anlänt från utlandet, samt

3) beviljande av identitetskort till medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat som leds av en utsänd tjänsteman eller till medlemmar av deras familjer samt till en främmande stats honorärkonsul som verkar i Finland.

Om befrielse från betalandet av avgiftsbelagda prestationer i vissa fall bestäms i 4 § 5 mom., 5 § 3 och 4 mom., 6 § 4 mom., 7 § 3 mom., 11 § 2 mom., 12 § 2 mom., 15 § 2 mom., 16 § 2 mom. och 20 § 2 mom.

3 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

Utrikesministeriet och beskickningarna uppbär avgift för följande offentligrättsliga prestationer:

- 1) resedokument,
- 2) visum,
- 3) uppehållstillstånd,
- 4) intyg,
- 5) godkännande och fullmakt som avses i 4 § 2 mom. i lagen om användning av Kyoto-mekanismerna (109/2007), samt
- 6) andra notariella prestationer och motsvarande offentligrättsliga prestationer.

För offentligrättsliga prestationer uppbärs fasta avgifter enligt 4—9 § samt ersättning enligt 20 § för eventuella särskilda kostnader.

I 12 § lagen om hälsovård utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare (176/1987) bestäms om debitering av kostnader som utrikesförvaltningen förorsakas av anordnandet av hälsovård och företagshälsovård enligt nämnda lag.

4 §

Resedokument

För pass, diplomatpass, tjänstepass och

identitetskort uppbärs 90 euro i expeditiionsavgift. Pass kan beviljas som snabbpass, varvid expeditiionsavgiften är 110 euro, och expresspass, varvid expeditiionsavgiften är 135 euro. Dessutom uppbärs eventuella separata kostnader för förfarandet. För tillfälligt pass uppbärs 135 euro i expeditiionsavgift.

För nationell identitetshandling för sjömän, för tillfälligt främlingspass och för laissez-passer-resedokument samt för tillfälligt resedokument till medborgare i Europeiska unionen för hemresa, Emergency Travel Document ETD, uppbärs 90 euro.

Avgift uppbärs vid ansökan och även för ett avslagsbeslut. Om passet skickas till kunden per post, uppbärs även portokostnader.

Avgift uppbärs inte för pass som beviljas

- 1) republikens president och medlemmar av presidentens familj,
- 2) medlemmarna av statsrådet, eller
- 3) anställda inom utrikesförvaltningen eller medlemmar av deras familjer.

5 §

Visum

För visum, genomresevisum och visum för flygplatstransitering uppbärs i enlighet med Europeiska unionens råds beslut en expeditiionsavgift på 60 euro.

Avgift uppbärs även för ett negativt beslut.

Avgift uppbärs inte hos:

1) barn under 6 år i fallen, som är överensstämmande med Europeiska unionens råds beslut; skolelever, studerande, postgradual studerande och medföljande lärare som reser med anledning av studium eller yrkesutbildning; forskare från tredjeländer som reser med anledning av vetenskaplig forskning i gemenskapen, för att underlätta beviljandet av enhetlig visum för kortvarig vistelse;

2) personer som inbjudits av riksdagen eller av Finlands regering;

3) innehavare av diplomatpass eller tjänstepass som i tjänsteuppdrag reser till Finland eller via Finland eller medlemmar av på orten anställd personal vid finska beskickningar som kommer till Finland i tjänsteuppdrag;

4) medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland ver-

kande konsulat som leds av en utsänd tjänsteman eller medlemmar av deras familjer;

5) personer som genom beslut av statsrådet mottas i Finland som flyktingar, på grund av behov av skydd eller av vägande humanitära skäl;

6) personer som med stöd av en internationell överenskommelse erhåller visum utan avgift, sådan familjemedlem till finsk medborgare eller till annan EU/EES-medborgare som är medborgare i ett tredjeland och behöver visering till Schengenområdet, samt personer som deltar i möten som anordnas i Finland av Förenta Nationerna och dess underorgan, av Europarådet, av Europeiska unionen eller av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa;

7) Finlands honorärkonsuler; och

8) barn som antecknats i en förälders rese-dokument.

Visum kan utan avgift beviljas:

1) till följd av storolyckor och motsvarande situationer, då humanitära skäl talar för det;

2) skolungs- och ungdomsgrupper som deltar i kultur- eller idrottsevenemang och som inbjudits av arrangörerna samt vilkas medlemmar är under 18 år; samt

3) innehavare av diplomatpass eller tjänstepass eller deras familjemedlemmar, när det är av betydande värde för relationerna mellan Finland och en främmande stat.

För medborgare i ett tredje land, som behöver visering, kan storleken av avgiften, sänkning av avgiften eller att inte alls uppbära avgiften också bero på överenskommelse, som underlättar viseringsförfarande, mellan den Europeiska gemenskapen och det ifrågavarande tredje landet eller på överenskommelse om att avgiftens storlek kan förhandlas.

6 §

Uppehållstillstånd

För uppehållstillstånd uppbärs avgift enligt inrikesministeriets förordning. Avgift uppbärs även för ett negativt beslut.

För överföring av gällande tillstånd till ett nytt resedokument uppbärs 25 euro.

Avgift uppbärs inte hos:

1) medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat som leds av en utsänd tjänsteman eller medlemmar av deras familjer;

2) personer som genom beslut av statsrådet mottas i Finland som flyktingar, på grund av behov av skydd eller av vägande humanitära skäl; och

3) personer som deltar i utbytesprogram för ungdomar med stöd av bilaterala avtal eller andra internationella arrangemang på grundval av ömsesidighet.

7 §

Intyg och utdrag

För intyg som skrivs in i en färdig handling eller för intyg som separat skrivs ut samt för utdrag ur handling uppbärs 20 euro vid ministeriet och 30 euro vid beskickningarna. Om flera intyg skrivs in i en och samma handling uppbärs avgift för varje intyg.

Med avvikelse från vad som bestäms i 1 mom. uppbärs för bevis av köpvittne 160 euro och för interimsnationalitetsbevis för handelsfartyg 200 euro.

Avgift uppbärs inte

1) för intyg som behövs för sökande av socialbidrag eller understöd, eller

2) för intyg som utfärdas till medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat som leds av en utsänd tjänsteman.

8 §

Godkännande och fullmakt enligt lagen om användning av Kyotomekanismerna

För godkännande och fullmakt som avses i 4 § 2 mom. i lagen om användning av Kyotomekanismerna (109/2007) uppbärs 105 euro i behandlingsavgift.

9 §

Övriga offentligrättsliga prestationer

För andra än i 2 § och 4—8 § avsedda åtgärder som ankommer på utrikesförvalt-

ningen enligt lag, förordning eller internationella överenskommelser uppbärs 40 euro. För åtgärder i samband med upprättandet av en ny skeppsdagbok uppbärs dock 160 euro och för mottagande av sjöförklaring 300 euro.

10 §

Andra avgiftsbelagda prestationer

Andra avgiftsbelagda prestationer är
1) delgivning till utlandet,
2) anskaffning av handling och utredande av adress,

3) handläggning av kvarlåtenskapsärende,
4) förmedling av pengar och ordnande av ekonomiskt bistånd,

5) fotokopia eller annan kopia av handling, teknisk upptagning eller annat material,

6) tryckalster som inte gäller information,

7) användning av utrikesförvaltningens kurirpost och transporttjänst,

8) användning av datanätet,

9) utbildnings-, föreläsar-, tolk-, översättnings-, utrednings- och efterforskningsstjänster samt andra sakkunnigtjänster,

10) användning av ministeriets och beskickningarnas lokaler, möbler och apparatur samt kontorstjänster,

11) utskick och debitering av material som hör samman med ett uppdrag, om detta inte ingår i materialets pris, samt

12) annan prestation på basis av uppdrag och motsvarande, som hör till utrikesförvaltningens verksamhetsområde.

För andra avgiftsbelagda prestationer uppbärs i 11—19 § fastställda fasta avgifter, avgifter enligt debitering per timme eller avgifter enligt andra företagsekonomiska grunder.

11 §

Delgivning till utlandet

För delgivning av rättegångshandling eller annan handling uppbärs 100 euro. Avgift uppbärs också för delgivningsförsök.

Avgift uppbärs inte

1) i ärenden som lyder under allmänt åtal,

2) i ärenden enligt utlänningslagen (301/2004),

3) i ärenden där rättshjälp enligt rätts-hjälpslagen (257/2002) har beviljats innan begäran om delgivning gjorts, eller

4) i ärenden som anhängiggjorts av sociala myndigheter på tjänstens vägnar.

12 §

Anskaffande av handling samt utredande av adress

För anskaffande av ämbetsbetyg eller av annan handling från utlandet och för utredande av en i utlandet bosatt persons adress uppbärs avgift enligt företagsekonomiska grunder, dock minst en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet. Avgift uppbärs också för försök att anskaffa handling eller utreda adress.

Avgift uppbärs inte hos myndigheter som sköter socialärenden och inte heller hos offentlighetsrättsliga samfund vars uppgifter hänförs till bevakningen av allmänt intresse.

13 §

Skötsel av kvarlåtenskapsärenden

I ärenden som gäller kvarlåtenskap i utlandet uppbärs följande avgifter

1) för bistånd i liten skala 100 euro,

2) för utredning, mottagande och redovisning av kvarlåtenskap till arvtagare 2 % av det belopp som skall redovisas, dock minst 100 euro och högst 6 000 euro, samt

3) för ovan i 2 punkten avsett bistånd samt för anskaffande, upprättande och översättning av handlingar som behövs sammanlagt 5 % av det belopp som skall redovisas, dock minst 150 euro och högst 10 000 euro.

Beskickningar som handhar kvarlåtenskapsärenden kan komma överens med honorärkonsulat om skötseln av ett ärende och om den ersättning som skall betalas för detta. Ersättningen till ett honorärkonsulat kan utgöra högst hälften av de summor som anges ovan under respektive punkt.

14 §

Förmedling av pengar och ordnande av ekonomiskt bistånd

För förmedling av pengar och ordnande av

ekonomiskt bistånd uppbärs 40 euro utom i det fall att biståndets sammanlagda belopp är högst 40 euro.

15 §

Kopior, avskrifter och tryckalster

Avgifterna för framtagning av information som avses i 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt för utlämnande av kopior och utskrifter enligt 34 § 3 mom. i samma lag fastställs av utrikesministeriet med beaktande av bestämmelserna i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

För kopior uppbärs följande avgifter

- 1) för papperskopia i A 4-format 0,50 euro och i A 3-format 1 euro per sida,
- 2) för lagringsmedium 20 euro,
- 3) för fotografi som ministeriet eller beskickningen har upphovsrätten till, 20 euro samt i publiceringsavgift 50 euro för varje publicering.

Avgift uppbärs inte om en kopia utges som en del av någon annan avgiftsbelagd prestation.

För förvaltningsområdets tryckalster, med undantag av informationsmaterial, uppbärs en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet.

16 §

Användning av utrikesförvaltningens kurirpost och transporttjänst

För användningen av utrikesförvaltningens kurirpost får uppbäras 5 euro i expeditionsavgift och försändelsens självkostnadspris enligt vikt och adressat i enlighet med utrikesministeriets föreskrift om personalens privata kurirförsändelser. Avgift kan också uppbäras hos mottagaren.

Avgift uppbärs inte hos presidentens kansli.

17 §

Användning av utrikesförvaltningens datanät

För användning av ministeriets datanät

uppbärs 100 euro i månaden för varje användarnamn som inte hör till utrikesförvaltningen, om inte ministeriet på grundval av ömsesidighet beslutar annat.

18 §

Sakkunnigtjänster

För utbildnings-, föreläsar-, tolk-, översättnings-, utrednings- och efterforskningstjänster samt andra sakkunnigtjänster och motsvarande tjänster uppbärs en avgift som bestäms på företagsekonomiska grunder, dock minst 100 euro för varje timme som använts för att producera prestationen.

19 §

Övriga prestationer

För användning av lokaler, inventarier och apparatur i ministeriets och beskickningarnas besittning, för kontorstjänster och andra prestationer som grundar sig på ett uppdrag uppbärs en avgift som bestäms på företagsekonomiska grunder, dock minst en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet.

20 §

Ersättning för särskilda kostnader

För utrikesförvaltningens nödvändiga särskilda kostnader för en prestation uppbärs utöver de fasta avgifter som bestäms i 4—17 § följande ersättningar:

1) resekostnadsersättningar och arbetstidsersättning för arbete som anställda inom utrikesförvaltningen utför utom tjänstetid enligt bestämmelserna i statens allmänna tjänste- och arbetskollektivavtal samt andra nödvändiga kostnader som utlandsmyndigheten föranleds till följd av prestationen, samt

2) utgifter för köp av tjänster av utomstående till fullt belopp, med undantag av normala postavgifter.

Ersättning för särskilda kostnader uppbärs också i det fall att fast avgift inte uppbärs enligt bestämmelserna i denna förordning.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 872

Ersättning uppbärs dock inte om indrivningskostnaderna överstiger det belopp som skall uppbäras.

21 §

Betalningsvaluta

Beskickningarna uppbär avgifterna i euro eller i annan fritt konvertibel valuta i enlighet med vad utrikesministeriet har bestämt i fråga om användningen av valutor inom beskickningarnas betalningsrörelse. En avgift mottas dock i stationeringslandets valuta, om valutabestämmelserna i stationeringslandet förutsätter detta.

Som växelkurs för valuta används den kontokurs som ministeriet har fastställt. Valutabeloppet avrundas till den närmaste enhet som är i allmänt bruk inom den lokala betalningsrörelsen.

Helsingfors den 16 december 2008

Utrikesminister *Alexander Stubb*

22 §

Avgifter som uppbärs av honorärkonsulat

De avgifter enligt 4—6 § som uppbärs av honorärkonsulaten redovisas till staten. Övriga avgifter som uppbärs med stöd av denna förordning stannar på honorärkonsulaten som ersättning för prestationer, om inte något annat har avtalats.

23 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Ari Rouhe